

.... Welk team mag zich Expeditie Alterno 2015 winnaar noemen?

Als vrijdagmiddag de kinderen in de zinderende hitte met tassen en koffers aankomen, waarvan ik denk: 'Tje, hoelang zouden zij willen blijven of hebben zij zich voorbereid op een kamp vol hitte, maar ook vol kou, sneeuw, storm en regen?'. Ik weet het niet. Of ja, eigenlijk wel. Wat dacht je van die balen chips, koekjes en andere lekkernijen en niet te vergeten de make-up spullen? In een echte expeditie kan dat natuurlijk nooit, maar ja, als je de tas laat dragen door je lieve ouder, dan kan heel veel mee.

De Lockershop t-shirts worden uitgedeeld. Wit, zeer praktisch voor dit kamp! Maar ze zijn al wel nat. Waar een (water) pistool is, is Paul, Pistolen Paultje. Marinda en Anne-Britt proberen nog van alles om de shirts droog te houden, maar Paul kent geen genade. Ook niet voor de ouders. En niet voor onze arriverende expeditie-leden. En niet voor de rest van de begeleiding. Jaap, Rick en Jesse die druk zijn met de velden opbouwen, Willemien met het maken van de foto's, Sharon en Monique om de indeling van de kampen een beetje soepeltjes te laten verlopen. De voorbereidingen zijn een jaar geleden gestart. Huisjes reserveren. Dikke pech. Het lukt niet meer om een huisje dichtbij het beachveld te krijgen. Alles is reeds gereserveerd. Effe balen, maar goed, het blijft een uitstekende plek om te bivakkeren. Na de nodige voorbereidingen (bedenken wat we gaan doen, uitnodigingen versturen, t-shirts bestellen), gaan we spullen verzamelen. Gelukkig hebben we in de loop der jaren heel wat zoi, samen met de minikampcommissie, verzameld en hoeft er niet zoveel aan spelmateriaal te worden aangeschaft. We gaan op pad met de auto's tot de nok toe vol. We weten dat het heet, heel heet, tropisch wordt dit weekend en dat met echt overvolle huizen. Veel drinken en ons programma wordt gaandeweg aangepast aan veel waterspellen. Aangekomen bij de receptie nog even zeuren om huisjes dicht bij het beachveld. En... YES!!!! We kunnen pal voor het beachveld onze kampen opslaan.

Iedereen is geïnstalleerd en we gaan traditiegetrouw starten met het mix, mix, mix toernooi over 5 velden verspreid. 89 kinderen die zich in de enigszins gedaalde temperatuur gaan inspannen. Iedere keer tussendoor even drinken en op adem komen. We maken de spellen niet te lang. Om 22.30 uur een aangepast programma, zodat we niet hoeven rennen. Acht teams moeten worden gemaakt en dat gaat wonderwel vrij snel. Ik ben trots dat dit zo gaat. De duisternis daalt langzaam in. De voelproef bij Paul wordt gillend ondergaan. De mooiste foto's geschoten in diverse standjes; de moeilijkste knopen uit elkaar gehaald; prachtige woorden gevormd door de losse letters; puzzels worden opgelost; spullen gezocht en gevonden; geprobeerd met een vuurstick de boel in de hems te krijgen en blokken stapelen. En tussendoor ook nog eens even je eigen hamburger bakken op een eigen vuurtje. Het valt allemaal niet mee voor onze expeditie-gangers en geduld hebben tot de hamburger gebakken is.... dat is ook nog een klein dingetje om te leren. De eerste stembriefjes worden gescoord voor de oh zo begeerde immuniteits-ketting. Team rood is uiteindelijk de winnaar en wint de meeste stembriefjes. Briefjes om een positieve stem uit te brengen aan een ander team, bv op basis van hun sportiviteit. Het is 24.00 uur en tijd om ons terug te trekken. In ieder geval in de huisjes. Zowel op kamp Noord als Kamp Zuid blijft

het nog lang onrustig. Of liever gezegd, wordt het helemaal niet rustig. Het is warm, maar onze eilanden liggen redelijk in de schaduw en het koelt toch nog tot een aangename temperatuur af. Het lukt een enkeling om toch een uurtje slaap te pakken, wetende dat de volgende dag weer een zwaar overlevingsprogramma te wachten staat.

Eigenlijk gaan we in 1 moeite door naar het ontbijt. 09.00 uur. Kleine oogjes, vallende luiken, slome benen en zeer trage bewegingen. En dan ben je nog maar 1 avond op expeditie geweest. De musquitos hebben her en der huisgehouden.

Na wat opstartprobleempjes gaan we survival spellen doen. Een vla-run met hindernissen, levend tafelvoetbalspel, draaiend stabiliteitsspel en kijken of je met je katapult overweg kan. De een iets fanatieker dan de ander, maar het gaat om de immuniteit. Toch niet onbelangrijk. Dan zorgen dat je eten verzamelt en gaat lunchen. Een siësta zit er niet in. Zwemmen. In het zwembad of in het meer. Iedereen neemt een plons en er wordt dankbaar gebruik gemaakt van al het waterspelmateriaal wat is meegenomen. Of, gewoon lekker op je handdoekje liggen en de droppot leegeten. Of was dat alleen de begeleiding? En dan, als de zon ietsjes lager aan de horizon staat, de spellen. Levend sjoelen, de traditionele vla-rugby gevechten, de sponsgevechten en balkenlopen. Waar kan met water. Het meer is nog net niet leeg getrokken met alle emmers water die op het veld zijn beland. De teams zijn scherp en vechten voor behoud op de eilanden. Wetende dat intussen een aantal expeditie-leden de kampen hebben verlaten. Tja, een echte Robinson moet heel wat in zijn mars hebben.

Spullen verzamelen en terug. Onderweg nog een eitje tikken (bekend als het eier-gooi spel). Dan is het vrije tijd. Wat hangen, wat kletsen. Jaap en Rick storten zich op het bbq-en. Je moet even wat geduld hebben, maar uiteindelijk is ieder zijn maag gevuld. Tafels opruimen en terugzetten, blijkt toch een moeilijke opdracht voor een enkel team. Volgend jaar maar de meeste punten aan toekennen??

Er wordt daarna gevolleybald, gekaart, gekletst... Dan is het weer avondspel. We gaan naar het bos, de ponytrail. De opdracht is spullen zoeken. Dat uit zich in: 'Het bos opruimen'. Maar pas op voor de boeven. Eén team kan alles wat je vindt, van je afnemen. Gegil, geren, .. de scores zijn hoog. Paars wint uiteindelijk. Maar of ieder team daadwerkelijk eerlijk is geweest met het afgeven van de spullen, wordt ernstig in twijfel getrokken. Dan is een bh toch een verrekt handig verstopplekje.

Het is bijna 24.00 uur, maar nog lang niet rustig. Enkele expeditie-leden hebben bedacht ook deze nacht wakend over het kamp te blijven. Helaas, een slechtere bewaking ken ik niet. Om 02.30 uur is iedereen in diepe slaap gevallen. Zowel Kamp Noord als Kamp Zuid zijn in serene rust. En dus ook de begeleiding kan genieten van de oh zo nodige uurtjes rust.

Om 7.10 uur stap ik uit mijn bed. Zachtjes. Alles nog rustig. Om 8.30 uur rammelen we iedereen uit bed. Tijd voor ontbijt.

Daarna de ochtendgym: volleybal. Diverse vormen, waaronder blind volleybal, zitvolleybal op zeil met schuim, Indiaca, beach, groot volleybal,... Echt van harte gaat het niet meer. Warm, moe. Dan toch een wat rustiger spel met weinig fysieke inspanning? De welbekende Robinson eetproef. Spannend en eng. Geblinddoekt iets eten wat je niet ziet en ook nog met de handen

moet eten. Sommige dingen best lekker, maar een ontbijtkoek aangelengd met water? Jakkus. Of een olijf? Geen echt culinaire hoogstandje volgens de teams. Maar een druivenblad gevuld met rijst, voor menigeen een echte delicatessen, wordt echt uitgespuugd. De punten worden weer verdeeld en dan is het weer tijd voor lunch. Na de lunch ietsjes de kamers opruimen, maar ook zwemmen. Sommigen kiezen eerst voor opruimen, anderen schuiven dat voor zich uit. De ervaring leert dat wij ze flink achter de broek moeten zitten, anders zijn we zelf straks de klos. Uiteindelijk staat het meeste toch buiten.

Colorryn! De witte kampshirts worden iets gekleurd en dat ziet er vrolijk uit. Maar dan, boven ons wordt het alleen maar zwart en begint het plots hard te regenen. Snel de tassen droog zetten en wachten. Na een kwartiertje is het weer droog en komt de meneer van de VVA. Bert Huigen vertelt dat dit kamp mede mogelijk gemaakt is door 'De vrienden van Alterno' en geeft iedereen een briefje en pen mee (dus ouders, even de tas checken als u dit niet bekend voorkomt). Wij applaudiseren natuurlijk voor de VVA. Even gebruik maken van het moment voor de foto. Meteen maken we de uitslag bekend van deze expeditie. Team paars is overall winnaar en er wordt een prijs op de borst gespeld. Een hele eer. Team blauw ontvangt ook een prijs, maar dan voor het meest sportieve team. Gefeliciteerd!!

Dan komen al snel de eerste ouders en zit het kamp er weer op. Na 5 a 6 ijsjes per persoon, meer dan 200 hamburgers, 100 worstjes, 30 stokbroden, 250 broodjes en tig, echt tig flessen limonade, gaan we weer naar huis. Helaas hebben een aantal niet de hele periode mogen meemaken. Ook een van onze begeleiders moest eerder naar huis vanwege prive omstandigheden. Paul, sterkte!

Namens de begeleiding danken wij natuurlijk onze sponsor Lockershop, de VVA, de Heino-mensen die reuze flexibel waren, alle ouders voor het rijden en natuurlijk de kinderen om met ons een weekend door te brengen. Het was veel lol, weinig slaap, veel warmte, veel zoi, maar een onwijs gaaf kamp. Tot volgend jaar misschien?? Noteer vast in de agenda: 1, 2 en 3 juli 2016 wil Heino ons weer als gast ontvangen.

Anne-Britt, Jaap, Paul, Sharon, Marinda, Jesse, Rick, Willemien en Monique